

Universitätsbibliothek Wuppertal

Davidis Ruhnkenii Opuscula Varii Argumenti, Oratoria, Historica, Critica

Ruhnken, David

Lugduni Batavorum, 1823

Fragmentum hymni In Bacchum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1677)

FRAGMENTUM

H Y M N I

I N

B A C C H U M.

EX EDITIONE ALTERA

H Y M N I H O M E R I C I I N C E R E R E M, P. 173e

Καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πέλλ' ἐνὶ νηὶς.
 "Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία σοὶ πάντως τριετήρισιν αἰεὶ

FRAGMENTUM] Hoc Fragmentum in Cod. Moscov. Hymno in Cererem praemittitur. Ex deperdita ejusdem Hymni parte novem versus valde luculentos conservavit Diódorus Siculus, Homero Hymnum disertè tribuens, I. 15. p. 19. III. 65. p. 235. IV. 2. p. 248. Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσση Φασίν, οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, εἰραφιῶτα, οἱ δέ σ' ἐπ' Ἄλφειῷ ποταμῷ βυβυδινῆεντι Κυσταμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραυνῷ. "Ἄλλοι δ' ἐν Θήβαισιν, ἄναξ, σὲ λέγουσι, γενέσθαι, Ψευδόμενοι. σὲ δ' ἔτιπτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων κρύπτων λευκάλεινον Ἥρην. "Ἔστι δέ τις Νύση ὕπατον ὄρος, ἀνθέου ὕλη, Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ἰοῶν. Versu 1. quis non statim agnoscat imitationem Callimachi H. in Jov. 6. Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰθαίοισιν ἐν οὔρεσι Φασὶ γενέσθαι, Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ πότριοι, πάτερ, ἐψεύσαντο; Versum 4. de mum e libris MSS. addidit Wesselingius, recepitque, sed alie-

Ἄνθρωποι βέξουσι τελεσσάσας ἑκατόμβας.

Ἡ, καὶ κυανέησιν ἐπ' Ὀφρύσι νεῦσε Κρονίαν.

5 Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαίται ἐπεβρώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Ὡς εἰπὼν, ἐκέλευσε κηρήατι μητίετα Ζεὺς.

Ἰλαθι, εἰραφιῶτα, γυναιμανές. Οἱ δὲ σ' αἰδοῖ

Ἄιδόμεν ἀρχόμενοι, λήγοντές τ'. οὐδέ πη ἐστὶ

Σει' alieno loco, Cl. Ernestus in Homeri Fragm. p. 135. Vs. 8. est varietas lectionis. Nam pro ὑπατον ὄρος, quod Diodorus tribus locis constanter servat, Scholiastes ad Apollon. Rhod. II. 1215. legit ὑπατον κέρασ. Sed alteram lectionem sequar ob rationes a Wesselingio allatas.

4. Ἡ, καὶ κυανέησιν] ΗΗ tres nobilissimi versus etiam reperiuntur Il. A. 528. quorum unum sic imitatus est Apollon. Rhod. II. 679. χρύσει δὲ παρειῶν ἐκάτερθε Πλοχμοὶ βοτρύεντες ἐπεβρώσαντο κίοντι.

7. Ἐκέλευσε κηρήατι] Lege: ἐπένευσε κηρήατι. ut Il. in Cer. 169.

8. Ἰλαθι] MS. Ἰλαθ'.

9. Ἄιδόμεν ἀρχόμενοι, λήγοντές τ'] Il. I. 97. Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι. quod laudant Philo Jud. T. I. p. 499. Seneca Pater Contr. III. p. 284. et praeter alios multos imitatur Virgil. Ecl. VIII. 11. ubi vide F. Ursinum. Hesiodus apud Eustath. ad Il. Σ. p. 1163. Πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε, χήροις τε. Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον, καὶ λήγοντες καλέουσιν. Sic corrige versus, quos depravavit Simsonus Chronic. ad A. M. 2499. Ceterum hic locus confirmat scripturam vexatissimi versus apud Hesiodum Theog. 48. Ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεῶν, λήγουσαί τ' αἰοιδῆς. ubi αἰοιδῆς a veteribus pronunciabatur ᾄδῆς, ut deinceps etiam scribi coepit. De talibus saepe ad Homerum monuit Clarkius. Vide ad H. in Cerer. vs. 425.

10. Σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνήσθαι ἀοιδῆς.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἶραφιῶτα,
 Σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἣν περ καλέουσι Θουώνην.

10. Σεῖ' ἐπιληθόμενον] MS. ἐπιλαθόμενοι, quod correxi
 ex altero Homericō Hymno in Bacchum vs. 58. Χαῖρε, τέ-
 κος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ τι ἐστὶ Σεῖβ' γε ληθόμενον, γλυ-
 κερῆν κοσμήσαι ἀοιδάν. Obiter emendemus Orpheum apud
 Scholiast. Apoll. Rhod. III, 1. Οὐδέ τι λήγονται Μουσῶν
 βροτοί· αἱ γὰρ ἔασι Κοίρανοι, αἴσι μέμλε χορὸς βαλῖαι τ'
 ἔρατειναι. Lege: Οὐδέ τι λήθονται Μουσῶν βροτοί.

12. Θουώνην] Vide Cl. Valckenarium Diatrib. in Eurip.
 XV. p. 154.

— Ao. MDCCLXXXII.